

IRLANDSRESA 2015

Ja då var cirkusen igång igen. Laguppställningen är samma i år som i fjol förutom Lars Flink då som tyvärr måste avstå detta år. Varför tillkommer det ingen ny? (2016 är det stora planer på G) Resan startade den 22 augusti men en del av resan är ju att planera den vilket har gjorts en tid.

Planen var från början att vi skulle bo i Galway onsdag till måndag (26/8-31/8) men så kom någon på att det kanske skulle vara bra att bo sista natten i Dublin då "tjejerna" (hur länge är man tjej) skulle flyga hem på måndagen.

Ett stopp på väg till Göteborg

Sagt och gjort så skulle Tommy boka av sista natten i Galway. När den "nya" bekräftelsen kom så hade frukosten också försvunnit samt att hojparkeringen stigit med ca 150%. Tommy påpekade då att det måste ha blivit fel, men dom stod på sig och menade att det är det som gäller nu då det blev "en ny bokning". Nu ändrar Tommy humör och ni som kommer ihåg hur Hulken blev grön när han blev arg kan föreställa er hur Tommy blev.

Men herregud, vi har bokat av en natt ingenting annat. Vad är problemet? Men personalen på hotellet tror det var Hotels.com stod på sig. Tommy påtalade att det var en bokning på ca 15.000 kr dom diskuterade men ingen förståelse från motparten. Nu hade den ljusgröna färgen blivit mörkgrön och Tommy ryter till: Ta bort hela bokningen, ni ska fa... inte få några pengar av oss. Vilket dom gjorde.

Nu ringer Tommy Booking.com och meddelar vad som hänt. Jo då nu vart det Business class på samma hotell, frukost ingick och en symbolisk summa för parkeringen. Samt i stort sett samma pengar. Bra där, Tommy!

Temple Bar är ett måste i Dublin. Boka bord om ni ska förtära något annars kommer ni inte in.

2013 skrev Micke Björklund en fantastisk berättelse i **JERNET** om resan längs Highway One i USA. Nu är det dags för ytterligare en trevlig berättelse./Red

Lördag 22/8 - avresa

Vi var alltså tre stycken. Tommy Bringholm, Sture Ahlström och undertecknad. Sture skulle i vanlig ordning jobba natten innan men inga problem vi skulle träffas 08.00 på Statoil Gränby för avfärd.

Vi lämnar Göteborg för att vakna i Kiel

Tommy körklar hemma

Nu är det ju väldigt bra att det inte brinner så ofta för just Sture är ju brandman och när man bestämmer en tid med en sådan person så förväntas man ju punktlighet. 08.20 kommer han med sitt vanliga leende. 20 min försenad när man är tidsbeställt! Kommer dom överhuvudet taget vid ett larm...?

På mindre vägar till Göteborg

Nu var det ingen ko på isen då vi skulle till Göteborg första dagen för att ta båten till Kiel. Båten gick 18.45 så vi hade gott om tid. Det vart lite olika vägar dit men det tog 8 timmar så det var inte dom stora vägarna som ni förstår. Vi kom alltså till terminalen vid 16-tiden och fick faktiskt köra ombord direkt. Det blev någon välbehörlig dryck och så småningom lite mat och vi kunde krypa till kojs i vår 3-bäddshytt tack vare vår smidighet.

Söndag 23/8

När vi vaknar så ser vi på telefonerna att vi är välkomna till Danmark och vi skojar lite om det. Sedan önskar kapten oss god morgon och meddelar att vädret är fint i Göteborg! och värre skulle det bli.

Tommy får inte på sig strumpan! Sture och jag diskuterar lite hur vida vi ska fota eller filma det och lägga ut på nätet... Till sist ser vi en grönaktig färg börjar sprida sig

och vi sätter på honom strumpan... Vi äter en jättefrukost och kör PRO-stuket med mackor i servetter o.s.v. och går tillbaka till sviten...

Vi packar ihop våra saker och beger oss ner på bildäck. Väl där så packar vi cyklarna och gör oss klara för att köra av båten. Nu ser brandmannen Sture något vi inte vill se. Plötsligt säger han: "kolla lastbilen brinner". Man vill ju verkligen inte tro det men jo, det slog upp lågor från taket på lastbilen. Nu sprider sig verkligen paniken alla verkar springa fram och tillbaks medan branden fortsätter. Det känns som evigheter innan personal kommer men det gör dom till sist. En beordrar alla att lämna bildäck p.g.a. luften är rökig. Det visar sig dock att det kommer utbildad personal och tar över samt får branden under kontroll och det hela slutar bra denna gång. Kan även hålla med Sture att det var lite märkligt att inget larm gick igång. Vad hade hänt om det skett på natten..... Vill inte ens tänka tanken.

Nåväl vi började att åka mot Calais på motorvägen. Det är som tidigare sagt otroligt effektivt men vansinnigt tråkigt. Planen är ju att åka till Calais-Dover tunnel eller färja. Vid ett tankstopp träffar vi 2 lastbilschaufförer som är väldigt pratglada. Dom menar på att vi ska ta färjan från Holland till England istället med tanke på situationen i Calais nu. Vi bestämmer oss för att göra det också. Som tur är så kollar Tommy på paddan och upptäcker att färjan är fullbokad denna kväll och vi återgår till den ursprungliga planen.

Vid 3-tiden hade jag fått nog av motorväg och sa att vi måste köra alternativa vägar för att få se något annat. Sagt och gjort vi var nu alltså i Holland och började alltså åka "by-vägar". I.o.f.s. fina mysiga byar och lite lantmiljö men vägen var väldigt smal och heldragen linje i princip hela tiden. Efter 1,5 timmar hade vi kommit 7 mil och vi tog ut på motorväg igen. Ca 17.40 kör vi av vid Breda i Holland och tar in på ett hotell. När vi kör in på parke-

Fastspänning av hojar på bildäck

Irländska Chaufförer som aldrig slutade prata (men var trevliga) föreslog Holland-England i stället för Calais-Dover.

ringen börjar det regna, det är dom första dropparna.

Vi käkar och kryper till kojs samt laddar inför morgondagen. Obs med tanke på förseningen vid avfärd berättar nu Sture för mig att han har jour nu... Det blir att se över brandskyddet hemma nu, mamma mia...

Paus i Holland på väg mot Frankrike

Måndag 24/8

Ja måndag morgon började bokstavligt talat där söndagskvällen slutade. Sture berättar att brandchefens lada har brunnit upp. Tror fan det när jouten har tre dagar hem! Vad hade han väntat sig!

Vi äter frukost vid 7,30 för att komma iväg vid 9-tiden. Vädret är lite disigt men solen bryter igenom och allt ser bra ut. Vi passerar Belgien och kommer in i Frankrike och har ca 10 mil kvar till Calais, då börjar det regna.

Sture och Tommy sätter på sig sina regnställ men jag gamblar lite till för jag hatar att dra på mig det. Nu regnar det ordentligt och jag har svårt med sikten då det bara är en grå dimma jag ser. Eftersom jag åker först, bestämmer jag mig för att köra efter gps:en till Calais så får vi väl leta upp tunneln sedan som vi hade sagt att vi skulle ta, tänker jag. Nu tar gps:en oss ända till färjeterminalen och det får bli färja denna gång. Det muttrades visst om

att det stått ett antal skyltar om tunneln men jag skyller på att jag inte såg vad det stod på skyltarna.

Vi ser några EU immigranter gå efter vägen när vi närmar oss terminalen. Vi ser också ett stort läger där polis bevakar, innan vi kommer in i en korridor med jättehöga staket och taggtråd Det ser faktiskt lite kusligt ut. Vi lyckas i alla fall köpa biljett och passera ett otal passkontroller. Hela stället kändes bara obekvämt och man vill härifrån. Då händer det. Regnsensorn på Tommys Kawasaki har aktiverats och cykeln startar inte. Men han fick igång den efter ett tag och vi kommer på båten. Färjan tog ca 1,5 timme och vi kom till Dover vid 14-tiden lokal tid.

På båten bestämmer vi oss för att vi måste hålla ihop då trafiken är tät i området.

Planen var att komma till Birmingham i kväll men p.g.a. den otroliga trafiken runt London lade vi om rutten och kom bara till Reading. Vi fick nog det sista rummet som fanns i stan och dom var snälla nog att sätta in en extra bädd så att vi fick sova allihopa. Det var visst någon festival i stan som gjorde att alla hotell är fulla. Den här kvällen blev det Kina mat som fanns 20 meter från hotellet (vi orkade inte gå längre).

Regnställ på

Tisdag 25/8

Jag hade ställt telefonen på väckning 07.00 för att komma iväg i tid. Det jag inte hade gjort, var att ändra till lokal tid vilket är en timme tidigare. Klockan var alltså bara 06.00 och det var verkligen gott om tid.

Vi kom iväg 08.30 vilket är ca en halvtimme innan vi brukar komma iväg. I dag skulle vi till Holyhead för att ta färjan till Irland, planen var att sova på Irland i kväll. Vi hade sett att det gick en färja 17.15 och det vore bra om vi kom med den tyckte vi. Det började även idag med motorväg men när vi hade passerat Birmingham hade jag fått nog av det igen, och vi började köra småvägar. Och vilka vägar vi kom på! Gokartbanan på Rörken hade känts bred som jämförelse på vissa ställen samt att hastighetsbegränsningen var 97(!) km/h.

När det var ca 10 km kvar till Holyhead fick jag ett stänk på visiret. Tommy kom som en kanonkula, körde av på första avfarten, in på en stickväg. Flög av cykeln (annars kommer han knappt av) och slet upp packningen. Man skulle kunna tro att det brann i en packväska. Han fick upp regnstället och började en akrobatikövning som inte går att beskriva. Jag muttrade något om att "om vi hade kört så hade vi varit framme nu" men fick inget gehör. Sture

GPS:en varnar som vanligt om vad som skall komma...

gjorde likadant. Snart var dom äntligen klara och det var länge sedan det slutade stänka. Nej, regna det har det aldrig gjort och jag förklarar att "är det på det här viset då börjar ni åka med regnställ varje dag. Vi är i England/Irland nu. Då kanske vi slipper dessa eviga stopp för vid nästa stopp då är det samma akrobatik övning igen fast åt andra hållet liksom".

Det blev båt Calais-Dover istället för tunnel pga navigatören (jag) inte såg nåt

Vi kom på färjan 17.15 och det var en snabbfärja, vilket gör att vi kom till Irland 19.15. När vi körde av båten stannade Sture meddetsamma. Olje- lampan lyste! Men den slocknade igen, sa han. Han startade den på nytt och den lös inte. Vi bestämde oss för att stanna på första mack och kolla. Han kom 200 meter till, sen lös den konstant. Ok jag åkte och köpte en liter olja och vi fyllde på och nu funkade det. 120 km/h i 200 mil är det väl ok om han vill ha lite olja är vi överens om.

I färjekön till Dublin

Tommy hade bokat ett hotell från båten på sin telefon. Vi hade gatuadressen och åkte dit. Men nej, där fanns inget hotell. Nu hittade jag det på gps:en och vi åkte dit men nej, det hette likadant men var fel ändå. Nu hade vi ledsnat och fick den "riktiga" adressen av hotellet som var fel. Vi åkte dit. Nej det finns inget hotell på den gatan heller men va faa... Nu var vi riktigt less på det här. Till råga på allt hängde regnet i luften och vi visste vad som väntade snart när den akrobatiska övningen troligen snart skulle sätta igång igen. Tommy hoppade på en stackars oskyldig person på trottoaren som blev så rädd så hon hittade på något för att slippa oss.

Vi tar emot fruarna på flygplatsen i Dublin

Ny koll på telefonen och en ny adress och denna gång kom vi fram. Det här var nog rekord för i stort sett så kom vi 12 km på 2 timmar! Vi checkade in vid 22-tiden och sov gott.

Onsdag 26/8 Dagen F

I dag skulle ju Fruarna anlända till Dublin. Vi har bestämt oss för att ta en sovmorgon och hälsa dom välkomna på flygplatsen med skyltar och allt. När vi äter frukost finns det en TV med nyheter. Där kan vi läsa att Dublins flygplats är stängd p.g.a. Brand! Men va fa..Tommy tar telefon och börjar sms:a. Nej skriv inget om det säger jag och han ändrar till att typ "gick det bra i morse vi syns i kväll" och vi väntar med spänning på svar. Vi äter vår frukost och innan den är klar så ser vi att flygplatsen är öppen igen. Puh.

Dom skulle landa 11.30 men är drygt 1 timme sena. Ing-Marie har bokat en buss till Galway som går 13.30. När dom kommer ut så rusar dom förbi oss och springer till bussen. Det var det vi fick se av dom! Nåväl, ingen (av oss) rår väl för det l.o.f.s.

Vi hämtar cyklarna och tankar innan vi ger oss iväg efter. Det är 21 mil mellan Dublin och Galway och det är gränsfall vad Stures Yamma klarar på en tank. Vid sista betalstation när det är 5 mil kvar frågar jag hur mycket soppa som finns kvar, och får till svar att den står på rött nu. Ok jag ser att det finns en mack längs rutten men man måste göra en avstickare. Vi bestämmer oss för att ta den. När vi kört av motorvägen ser jag att det är en mil till macken men säger inget och kör. Efter 7

km kommer Tommy och jag vet vad han tänker. Säger att det är tre km kvar (och hoppas innerligt att det finns en mack där) jo då det gjorde det. Sture tankar och vi fortsätter. När vi kommer ut på motorvägen igen så börjar det blåsa ordentligt. Jag har nog aldrig kört i något liknande väder och det är faktiskt lite otäckt då man måste parera vinden hela tiden.

När vi kommer till hotellet i Galway står (tjejerna) där och vi kom precis lägligt för att våra kreditkort skulle bli drabbade vid incheckningen. Vi har en jätte trevlig kväll tillsammans.

Nu har dom kommit

Torsdag 27/8

Helena hade upptäckt att det fanns en pool och det gjorde att hon hann simma 1000 meter innan vi andra vaknade. Hur orkar hon? Bra där!

I dag skulle det åkas på Irland. Målet var "Cliffs of Moher". Regnet hängde i luften och några satte på sig regnkläder.

Det var regnkläder i lite olika former men det måste ha sett ut som om Jönssonligan var på turné på stulna motorcyklar. I dag skulle paret Bringholm ha täten för dom

fungerar som guider här. Då man kan få för sig att dom bott på ön med tanke på hur mycket dom känner till om den. Jag ser verkligen fram emot dom här turerna, dom innehåller så mycket mer liksom. Vi tar oss ut från stan och kommer ett par mil innan vi tar av vägen. Passerar fina hus och ser vacker natur men vägen är väldigt smal men dom kan nog det här tänker jag. Nu tar vi av den smala vägen och nu är det gräs i mitten och två grusspår/Irländsk asfalt, hmm det är ju ändå en turistväg och ett turistmål vi är på väg till.... Och nu är det en fin villa med en snygg garage-uppfart men inget mer och vägen är slut! Har det hänt igen?

Vi tar oss ut på vägen igen och nästa försök går bättre. Vi gör några stopp på vägen för att till sist komma till Cliffs of Moher. Flera gigantiska klippor med lodräta stup, verkligen imponerande att se. Vi fikar lite och åker vidare.

Vägen hem bjuder också fantastisk natur. Verkligen imponerande vyer nu, svårt att beskriva med ord och bild. Väl tillbaka på hotellet är det bubbelpool som gäller.

Vi äter pubmat i kväll också. På hemvägen slinker vi in på en musikpub för en Guinness och vilken musik vi fick höra. Jag trivs verkligen nu. Allt är så bra, ni skulle vara med.

Fredag 28/8

I dag var målet att vi skulle besöka Clifden och äta skaldjur vid Cleggan NV om Galway. När vi åt frukost så regnade det. Efter frukost hade Helena och jag tänkt ta en promenad, men det regnade för mycket och Helena gick in på Gymmet i stället och jag motionerade på hotellrummet ett tag till.

Det fanns funderingar om vi skulle senarelägga avresa men det röstades bort då vädret svänger så otroligt fort här. 09.30 kommer vi iväg och det är Tommy som har täten. Efter ca 50 meter kommer man ut på gatan utan för hotellet och han blinkar höger vilket även Sture och jag gör, för man tror ju liksom att det är dit vi ska då. Nu ser jag hur fru Bringholm lutar sig framåt och han svänger, just det till vänster!

Börjar bli en vana nu det här. Vi tankar och ger oss iväg. Regnet kommer och går men det är ett fantastiskt landskap som vi beskådar. Efter ett par timmar körning frågar jag Tommy om han kommer ihåg hur kaffe smakar. Han förstår mig och säger att vi snart kommer till ett fik. Vi fortsätter

Det måste bli bättre kvalitét på regnställ nästa gång det är dags att handla

alltså. Nu tänds en varningslampa på min cykel som varnar för lågt lufttryck i bak. Faa.. tänker jag men ser att det 1,9 kg i nu. Nu är vi framme där vi ska fika. Det är ett trevligt fik och vi får vad vi vill ha. Efter kaffet fyller vi på mitt bakdäck med "punkaspray" och kör vidare mot Clifden. Väl där fyller jag i 3 kg i bakhjulet och hoppas på det bästa.

Vi strosar runt lite i den pittoreska byn någon timme. Vi hade ju tänkt äta skaldjur i Cleggan men eftersom det är ett så populärt ställe bör man boka bord då vi är 6 st. När vi fikade ringde Tommy och skulle göra det och då fick vi reda på att middagen börjar serveras 18.00. Vi bestämmer oss ändå för att åka dit och nu kommer vi på en sådan där galen fin väg igen som gör att man kan tro att paret Bringholm bor på ön. Helt otroliga vyer och även solen är med oss nu. Sånt här måste bara upplevas, en beskrivning ger fel bild.

Det tråkiga är att jag ser att lufttrycket fortsätter minska i bak. När vi parkerar vid Cleggan ser Sture skruven som sitter i mitt däck. Det så att kocken inte ens har kommit så att få mat är omöjligt och vi bestämmer oss för att åka hem. Jag trycker nu i en punkterings sats till och säger att jag måste stanna om det fortsätter att minska. Vi har nu ca 8 mil hem. Helena har stora problem med sina höfter som värker ordentligt nu. Vi förstår nog inte hur mycket hon biter ihop nu för att inte klaga i onödan men jag märker att hon inte kan sitta still och måste hela tiden ändra ställning. Jag är så stolt över henne för hon gör det här mycket för min skull.

Halvvägs hem stannar Tommy och Ing-Marie vid en souvenirbutik, men Sture /Lena och vi fortsätter. Till råga på allt så öppnar sig himlen nu och det regnar ordentligt. Mycket trafik och smala vägar i kombination med vägbyggen gör att det tar lång tid att komma hem och det känns

Ett stopp i en mysig by någonstans på Irland där vi undrade vad vi skulle göra medan fruarna satte sprätt på reskassan

drygt. Men vi kom till hotellet med luft kvar i hjulet. Helena och Lena går direkt till badhuset och värmer upp sig. Jag frågar i receptionen om dom kan tipsa om en gummiverkstad. Får en adress och ett telefonnummer som ska ha lördagsöppet och det är det jag hoppas på nu att dom kan hjälpa mig. I kväll vart det middag på hotellet, kändes bekvämast liksom. Nu går vi till kajs och väntar med spänning på vad morgondagen har att erbjuda.

Lördag 29/8

Jag lyckade hitta adressen till gummiverkstan som var en mc/gräs klippare/husvagns/bilverkstad! Och hotellpersonalen sa att dom skulle öppna 9.30. Jag läste på nätet att dom öppnade 09.00 och ville "hänga på låset". Jag var alltså där 09.00 men han förklarade snällt att verkstan öppnar 10.00. Dom sålde alltså också maskiner tillbehör m.m. Ok inget att göra mer än att sitta ner och vänta. Hur som helst så var det hela klart typ 10.05 och det vart en plugg för 15 Euro och jag otroligt nöjd med det.

I dag skulle det bli en kortare tur. Men det var ju lite osäkert om Helena och jag skulle med, med tanke på att jag först och främst ville få punkteringen lagad samt att Helena förklarade dagen innan att hon inte ville åka som idag för att vila. Det skrev jag i ett sms till Tommy för att strax där efter få ett från Helena att vi åker med i dag med. Hon har återigen bitit ihop för att få uppleva det Irland har att erbjuda.

Vi ska runda udden som ligger straxt NV om Galway. Sedan ska vi ta en "klass tre"-väg över berget för att komma till en hästshow som paret Bringholm vill besöka om den fortfarande pågår. Efter ett par timmar är det "11-kaffe" som blivit ett begrepp på

dessa resor. I.o.f.s så brukar det infalla någon gång mellan 10.30 och typ 14.00 så det är ett viss spann där. Vi får vad vi vill ha och när vi säger att vi sitter ute så ser personalen lite fundersam ut men accepterar det.

Lite märkligt i våra ögon men det finns väldigt många nybyggda hus som ligger väldigt fint men anmärkningsvärt är att INGEN har en markerad uteplats. Man sitter tydligen inte ute då det med jämna mellanrum regnar anser vi. Vi hinner fika klart, men när det är dax att klä på sig kommer regnet och vi förstår varför man inte lägger pengar på en uteplats här samtidigt som det är synd då det är så fint med Atlanten utanför. Vägen över berget är också imponerande. Otroligt dålig asfältväg. Varför gör man inget underarbete? Verkar som man bara asfalterar på befintlig mark. Får, getter, kor, hästar går lösa bredvid vägen men dom verkar vana med det.

När vi kommer till hästshowen är parkeringen på som sig bör på dessa arrangemang ute på en äng/åker. Först åker Tommy och Ing-Marie och att Tommys Kawasaki trivs på motorvägar har vi förstätt men när vi kommer in på underlag som passar min cykel går det sämre. Dom lägger sig ner med detsamma men som tur är så går det så fort (fallet alltså) så dom hinner inte få något ben under cykeln. Lite roligt ser det alltid ut då jag ser att dom inte gjort sig illa men ligger och kravlar i leran. Det oroväckande är att jag ser att cykeln fortfarande går och växeln ligger i då hjulet fortfarande snurrar och jag är rädd för att dom ska resa upp den och få en större skada, men det ordnar sig. Vi reser upp den och inget gick sönder. Den är inte gjord för att sladda med, denna maskin.

Efter ett tag beslutar Helena och jag att vi åker hemåt för att uträtta lite annat. När vi kommer till torget i stan ber Helena att få gå av då det värker så i hennes höfter igen så hon vill gå resten. Hon kämpar mer än vi kan tro för att behålla humöret dessa dagar då hon har en ständigt molande värk. Jag är så imponerad av henne att hon ändå gör detta. Själv ska jag besöka en rallybutik som rallynörd jag är. Nu är den stängd men jag måste ju ändå kolla liksom.. Vi äter middag på en Fiskrestaurang som vi har bokat bord på.

Söndag 30/8

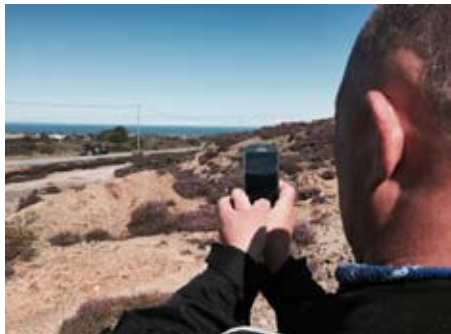
I dag skulle vi alltså lämna Galway för att bo sista natten i Dublin. Vi skulle checka ut vid 11.45 hade vi bestämt för "tjeernas" buss gick straxt efter 12. Jag får lätt panik vid utcheckningen då jag upptäcker att Helena har mitt kreditkort och dom har redan gett sig av men det löser sig. Innan vi lämnar Galway måste vi tanka och svänger in på en mack som bara säljer Diesel! Varför? Nu händer det igen och denna gång är det mer oförklarligt. Sture pekar på Tommy som är bakom mig, nu ligger Kawasakin på sidan IGEN. På leråker ok men här utan skjuts....

I souvenirbutiken

Nä nu väntar vi på en förklaring. "Den bara lade sig"! Va är det en nyhet? Måste nog kolla hur Ingmarie är försäkrad, vet att det kan vara svårt med sjukpenning då det är självförvållat. Har kontakter på båda håll liksom.. På motorvägen till Dublin kör vi om bussen som dom åker i. Vid betalstationerna tar det längre tid för oss än för bussen och vi har jämt göra att köra ikapp igen. Vi har ett hotell "mitt i smeten" i Dublin men lyckas ändå få parkera cyklarna inne på en låst bakgård och det känns skönt med tanke på att vi såg ett antal pundare med detsamma...

Rummet är väldigt litet men det är ok eftersom det bara är en natt och vi ville bo centralt. Vi går ut på stan och ser dom sevärdheter man hinner med på en kväll. Middag blir på en klassisk pub med riktigt Irländsk musik. Otroligt trevligt har vi på vår avskedsmiddag som detta är, då tjejerna flyger hem i morgon och vi ska också lämna ön vråltidigt.

Engelska kusten

Måndag 31/8

Vi lämnar hotellet vråltidigt. Vi skulle vara vid färjeterminalen 7.20, och hotellpersonalen sa att det tar 20 min. Men p.g.a. den stora staden och erfarenheten från att vi letat rum på tisdagskvällen tog vi inga risker och bestämde att avfärd blir 6.30. Vi kom dit vid 6.50-tiden så 20 min stämde. Båten skulle gå 8.20. Vi kom på båten först av alla och kom upp i restaurangen så vi kunde få vår frukost.

Denna gång var det inte någon snabbfärja och turen tog drygt 3 timmar. Vi bestämde att vi skulle köra av båten och stanna vid en affär/mack för att köpa en macka till lunch.

England välkomnar oss med strålande sol och ca 17 grader. Vi kör av och letar lite efter någonstans att handla men hittar ingen affär. Vi har nu kommit ut på en väldigt liten väg och vi bestämmer oss för att fortsätta och handla längs vägen. Vi skulle åka efter kusten på halvön som Holyhead ligger och jag hade knappat in Amlwch. Vi kör vidare på den lilla vägen och efter ett tag kommer vi till ett samhälle och ser ett supermarket. Det vi upptäcker nu är att vi är tillbaka i Holyhead.... så det kan gå.

Vi köper det vi behöver och ger oss iväg igen. Nu kommer vi ut på motorvägen igen men tar av efter ett par mil och kommer ut på landsbygden samt åker efter kusten. Vi stannar och fikar samt fortsätter. Tyvärr kommer vi ut på typ motorväg igen och det blir 6-7 mil till på sådan innan vi kommer av den. Nu har vi hittat en fin liten byhåla (Nantwich) med alla faciliteter och vi slutar åka vid 17-tiden och bestämmer oss för att sova här i natt.

Udda fordon i färjekön

Tisdag 1/9

Vi kommer iväg ca 8.30 och skulle alltså komma till Harwich idag där vi skulle ta färjan 23,00 till Hoek van Holland. Vi försökte igen åka små vägar men det går så där i dessa trakter då den ena motorvägen avlöser den andra.

Vi bestämmer oss för att göra ett stopp i Cambridge där Tommy har studerat 1 år. Vi säger att vi kan lägga en timme där. Tommy vill visa oss en pub med en speciell historia. Timmen vi skulle lägga i Cambridge gick åt till att hitta puben samt att det skulle gå att parkera cyklarna någonstans. När Tommy är på väg in i samma återvändsgata som vi redan varit in och vänt på en gång, skriker Sture "Här har vi redan varit en gång".. och jag bara sitter och myser lite. Tommy gjorde ju som alla stunder när han plugga, cyklade på vanlig trampcykel. I.o.f.s. kör han på samma vägar med sin Mc och vi efter. Trafikskyltarna betyder nog inte samma sak i England som hemma tydligen...

Vi kommer till slut fram till "The Easel" och äter en lunch där. Jag tror att alla

i stan drar en lättnadens suck när dom förvirrade svenskarna på mc har stannat och klivit av cyklarna. Tommy berättar historien om puben som har fungerat som en samlingsplats för flera under alla år. Historien är mycket imponerande och stället blir aktningsvärt med den bakgrunden. Historien får Tommy själv berätta vid tillfälle.

Vi lämnar Cambridge och beger oss mot Harwich. Åter igen kommer vi ut på vad vi kallar motorvägar men dom klassas nog inte så här. Det är 4 fyrfiliga vägar med skilda körbanor och 113 km/h. Samtidigt varnas det för lantbruksmaskiner, kreatur, helikoptrar! m.m. Samt att det är vanliga utfarter från tillfartsvägar vilket inte känns så väldigt tryggt när trafiken går i ca 120 km/h.

Det gör att vi kommer till Harwich redan på eftermiddagen. Vi har diskuterat lite olika vägval för att fördriva tiden men det kändes mest bekvämt med att åka fram till färjeterminalen och orientera oss.

Jag åker först och när vi kommer till

Harwich så sitter jag i andra tankar och kör blint på min Gps. Det resultera att vi kommer till centrum innan jag förstår mitt misstag. Någon bak i kön ryter "skulle vi inte till terminalen?" Ja ja även solen har fläckar.

När vi gjort detta så är klockan ca 16.40. Vi åker till centrum igen för att få oss en bit mat. Pizza är vi sugna på. Efter ett planlöst snurrande stannar vi till sist och frågar en person på trottoaren, var finns det en Pizzeria någon stans. Killen på trottoaren tittar märkligt på oss och pekar på huset 20 meter längre fram.. Inte kunde vi veta det.

Efter det tar vi en liten tur utmed kusten kusten men det är molnigt så mina kamrater är rädda för väta och vi vänder tillbaka... Vi åker ner till terminalen igen och väntar på att få checka in. Incheckningen skulle öppna 19.30 och vi skulle nog få köra på 20.45 trodde personen i info-disken som vi pratat med på eftermiddagen. Den killen hade missat det mesta vad som kallas service och han satt nog på fel ställe men tack vara Tommys språk kunskaper kunde vi dra ur honom det vi behövde..

När vi står där och väntar så börjar Sture kolla på sin mc som hade fått ett oro-väckande ljud i fram när han svängde. Vi upptäckte att sprinten till bromsklossarna hade vandrat ut och tog i fälgen! Som tur var så var pinnen fortfarande rak och det gick att trycka i den igen i ok:et. Men låssprintarna saknades.

Nu börjar ett frenetiskt letande efter alternativ. Incheckningen öppnar och vi checkar in och kör fram till kön till om bord körningen. Vi fortsätter letandet och jag tänkte ta med naj tråd men gjorde det inte. Nu hade den behövts. Efter ett tag frågar Tommy om inte taggen på taggtråden som sitter på staketet skulle funka och det finns en möjlig att det skulle göra det. Vi försöker böja av en tagg eller klippa av en men vi tappar dom och försöker igen på andra. Nu kommer färjepersonalen och frågar vad vi håller på med och jag förstår att det är nog ingen bra ide längre. Vi förklarar läget och dom förstår oss och vi förstår dom.

Det positiva var att alla i kön såg vad vi höll på med och inom kort var hela kön inblandad i att tillverka div sprintar. Problemet är att diametern på sprinten måste vara typ ett gem, inte större. I kön står ett militärfordon som ser helt suspekt ut och vi tänker att dom har säkert vad vi

Bromsservice på Yamaha

behöver. Vi kollar lite på bilen då inte det finns någon där.

När dom kommer så visar det sig att dom är Holländare och dom vill verkligen hjälpa oss. Tar fram den ena verktygslådan efter den andra men någon lämplig sprint hittar vi inte. Efter ett tag kommer dom och visar en saxpinne som sitter på bilen som dom kan ta bort. Skulle ev. funka om vi kan klippa av den så den blir smalare tänker jag. Sagt och gjort vi tar bort den och arbetet med att halvera den börjar.

Nu kommer dom tillbaka igen och har en ny ide. Denna gång verkar dom mer hemlighetsfulla och vill inte att andra ska se. Då tar han fram en handgranat där han har ryckt den låssprinten och frågar om den kanske funkar!!!! Herre gud jag vill inte ens åka med samma båt nu! Vi tackar så snällt vi kan men ber honom sätta i den igen! Jag säger att vi kommer att få till saxpinnen så den funkar.. Sedan kommer dom en gång till nu med en säkerhetsnål och det känns tryggare. Vi tar den med utifall liksom. Hur som helst fick vi till två sprintar. Båten är sen och vi kommer inte på förrän 21,30 tiden. Nu är vi riktigt trötta och det blir bingen tämligen omgående.

Onsdag 2/9

Båten skulle komma till Holland 8.40. Trots att den var försenad i England så kom den i tid till Holland. Vi åt frukost kl 07.00 och kom av båten ca 8.50. Vi kör mot Alkmaar och jag kör först igen. Känns faktiskt redan lite konstigt att köra på Hö sida igen, tänk så fort man blir van.

Efter ett tag ser jag att vi inte ska ta avfarten till vä! om ca 1,5 km på gps:en. Det är inget konstigt med att köra på rätt sida.

men att avfarten var på vä sida på gps: en vart en en tankevrupa. När det är 400 meter kvar upptäcker jag misstaget. Det är ju vi som ska ta avfarten till Hö. Jag blinkar byter fil kollar i backspegeln att mina kamrater är med. Det jag hinner se är att Sture är bakom samt hinner tänka att Tommy har även han gps och dessutom en snillrik karta som han snurrar och kan se vartefter vi åker och tänker att han har nog koll på läget och vet att vi ska av här. Jo jag kommer av, Sture är på väg att byta till vä fil när han ser min manöver. Nu blinkar han hö i stället och korsar drygt en fil..samt bromsar samtidigt... Tommy hinner se, men vill nog helst inte se mer och har inte en chans att ta avfarten då han inte var beredd. Sture och jag kommer av alltså. Nu kommer vi ut på en ny typ motorväg och det är alltså inte en avfart där man kan köra på igen. Vi stannar och funderar men då vi står illa till fortsätter vi till en säkrare plats att stanna på. Vi får telefonkontakt med Tommy och bestämmer att vi fortsätter mot Alkmaar för att stanna på första mack och hoppas på att vi träffas där igen.

Allt går bra och Tommy dyker upp efter ett tag samt att han nu vet mer om sin cykel än innan... Gissa vad? Vi åkte mot Alkmaar för att få köra vägen som går i havet som mellan Dever och Bolsward i Holland. Vägen är byggd med massor från havsbotten. Mycket imponerande att se. Här blir även dagens 11-kaffe. I dag lyckas vi bättre med att åka småvägar men det är mycket trafik ändå. Vid en av omkörningarna så upptäcker Tommy att Kawasakin kan varva mer än 2500 rpm. Nu blir det ett rent nöje och efter att kommit om hela kön vill han lägga sig sist igen.. Jag har inte skrivit så mycket om det men i princip så är det så att vid varje tankstopp så ska regnstället på eller av för Sture o Tommy. Skulle dom för tillfället vara av och solen går i moln blir det extra stopp uti fall. Enligt. telefon osv.... Jag har haft mitt en gång i England när det regnade...

När vi åker igenom en av dom fina småbyarna som vi passerar slår det om till rött när jag har ca 50 meter kvar. Vill inte att Tommy och Sture ska köra mot rött så jag gör en en hård inbromsning. Det jag hinner se är att Sture passerar korsningen i full fart med huvudet vänt bakåt och tittar på mig. Bra där Sture jag hade inte heller villat se framåt då. Nu kommer Bringholm upp jämsides och han håller på att ramlav cykeln av allt skratt.

Vi har nu tagit in på ett Mongoliskt hotell utan förväntningar på något. Det kostar

350 kr inkl. frukost! När vi stannar finns ingen bil på parkeringen och vi undrar om det finns någon middag på restaurangen. Jo då, middag skulle serveras i dörren bredvid och vi tänkte att det måste funka. Något ätbart måste det finnas.

När vi kommer in i restaurangen tror vi inte våra ögon. Full buffé står uppdukad och den ena buffén är sådan där man tar rå mat och lämnar till kocken som tillagar den. Det är sådana här överraskningar man minns. Dessutom kostade den inte mer än vad frukosten på båten gjorde. När vi går

jag åka motorväg”. Planen är att vi ska hinna handla lite i Kiel innan vi åker till färjan. Jag ignorerar det och vi kör till och med över motorvägen och det blir troligtvis för mycket. Vid nästa trafikljus i dom små byarna kommer Tommy upp jämsides igen och nu säger han ”vi har fortfarande lika långt kvar som i morse” Det är naturligtvis inte sant men betyder: Nu kör vi motorväg tills vi kommit genom Hamburg.

Så får det bli, vi kommer till Kiel vid 14.30 tiden. Först ett stopp på IKEA? Nej det vart ingen Billy hylla. Det är ett gigan-

Sture Ahlström nominerad till årets bragdmedalj.

tillbaks är parkeringen och gatan utanför full med bilar och restaurangen var också välfylld. Det var helt klart mer folk där än som bor i den lilla byn som hotellet ligger i. Åter igen har vi haft en otroligt trevlig dag tillsammans bara så synd att det snart är slut, fast visst är det skönt att komma hem också. Men vi är inte där ännu. Två förväntansfulla dagar kvar..

Torsdag 3/9

Minns faktiskt inte ens namnet på byn vi bodde i mer än att det var 22 mil till Kiel. Vi ska nu åka småvägar igen till Hamburg för att där ta tunneln genom stan och fortsätta utan motorväg till Kiel.

När vi åkt ca 1 timme genom idylliska byar och landsbygd kommer Tommy upp jämsides och säger att vi måste åka motorväg genom Hamburg. Det betyder att ”nu vill

tiskt affärskomplex som har allt. Efter det hinner vi även ett besök på Louis butiken då mina silvertejpade stövlar ska ersättas. Vi kommer till terminalen vid 16-tiden.

Avgången är 18.45 så det blir återigen väntan. Under tiden träffar vi några andra mc lovers och vi pratar om våra resor. Denna Mc resa har ju inneburit 6! färjor och Tommy (som aldrig skulle åka båt på natten innan Österrike resan i fjol), har nu själv bokat insideshytter utan fönster (!) mellan England och Holland. Jo, jo, det går att lära en gammal hund att sitta.

Fredag 4/5

Ja denna dag handlar bara om en sak för Tommy och mig. Vi ska hem. Sture däremot som tydligen är den största globetrotter av oss alla ska besöka släkten i Karlskrona innan han beräknas komma

Groupies med spegelhjälp

hem på måndag! Vi skiljs alltså i hamnen i Göteborg och jag hoppas det har gått bra för honom den sista biten med.

Tommy och jag lägger upp strategin för dagen. Ät så mycket frukost så du står dig hem. Ett tankstopp måste vi göra. Det blir i Laxå. Vart det en fika också. Vi kom hem vid 15.00 och det kändes väldigt skönt att komma hem.

Summering

Åter igen en fantastisk resa. Jag anser att vi har haft tur med vädret. Jo det har varit få dagar utan något regn men det har ändå inte varit störande och besvärligt. En resa till England / Irland på hösten kan man inte räkna med mera. Jag tänker lägga min röst på Sture Ahlström till årets Bragdmedalj med Motiveringen:

Att genomföra två på varandra stora Euro-paresor och fler lär det bli på sin trotjänare (32 år) utan större bekymmer samt att han fungerar som en automatisk fARTHÅLLARE och vi har troligen tjänat in ett antal resor på uteblivna böter.

Text: Micael Björklund

Foto: Micael Björklund och Tommy Bringholm

